

Na osnovu čl. 3. i 5. Zakona o prenosu poslova medijacije na udruženje medijatora (Službeni glasnik Bosne i Hercegovine broj 52/05), u vezi sa članom 3. Zakona o postupku medijacije (Službeni glasnik Bosne i Hercegovine br. 37/04), te na osnovu člana 20. Statuta, Upravni odbor Udruženja medijatora u Bosni i Hercegovini usvaja

KODEKS MEDIJATORSKE ETIKE

Član 1.

Kodeks medijatorske etike (u daljem tekstu: Kodeks) sadrži norme profesionalnog ponašanja medijatora u vršenju poslova medijacije, u svim prilikama, na način kako to zahtijevaju dostojanstvo i ugled medijacije kao alternativnog načina rješavanja sporova.

Član 2.

Kodeks se u cjelosti odnosi na svakog medijatora koji je upisan u Registar medijatora Udruženja medijatora u Bosni i Hercegovini.

Član 3.

Ciljevi Kodeksa su:

- da obezbijedi smjernice za profesionalan rad medijatora,
- da obezbijedi način zaštite strankama i
- da razvije i promoviše povjerenje u medijaciju.

Član 4.

Iako medijatori dolaze iz različitih profesija i disciplina svaki medijator mora prihvatiti Kodeks kao minimum. Imenovanje za medijatora ne predstavlja trajno pravo za pojedinca, već je to uslovna privilegija koja se može oduzeti u slučaju kršenja Kodeksa.

Član 5.

Medijacija je postupak u kojem medijator kao treća neutralna osoba pomaže strankama u nastojanju da postignu obostrano prihvatljivo rješenje spora. U medijaciji pravo na donošenje odluka imaju isključivo stranke.

Medijator neće nametati nagodbu strankama u sporu, nuditi pravne savjete, niti postupati kao pravni zastupnik bilo koje strane.

Uloga medijatora je da otkloni prepreke u komunikaciji, podstakne utvrđivanje interesa, iznošenje i ispitivanje mogućih opcija, koje bi mogle odgovoriti na potrebe lica uključenih u spor.

Član 6.

Medijatori treba da imaju pošten i nepristrasan pristup, te da djeluju sa dobrim namjerama i prema potrebama i interesima stranaka.

Član 7.

Medijator će strankama objasniti postupak medijacije i opisati sličnosti i razlike sa ostalim postupcima rješavanja sporova.

Medijator će istaći da nema pravo da donosi odluke i u tom smislu će istaći razliku u odnosu na sudski proces, vansudsku nagodbu i arbitražu.

Medijator će podsticati stranke da iznesu onoliko informacija koliko je potrebno da se zajednički usaglase o tome šta je predmet medijacije.

Član 8.

Podaci o obrazovanju, završenim treninzima i profesionalnom iskustvu medijatora moraju biti na raspolaganju strankama.

Prije početka medijacije, medijator mora provjeriti da li su prisutni razumljivi principi i pravila koja važe u postupku medijacije. Između ostalog, to uključuje dobrovoljnost i povjerljivost postupka, neutralnost i nepristrasnost medijatora, mogućnost razgovora sa jednom stranom, uslove pod kojim medijacija može biti prekinuta.

Član 9.

Medijator i stranke će se složiti o pravilima koja će svi poštovati u toku medijacije.

Član 10.

Dobrovoljnost medijacije predstavlja pravo stranaka da samostalno i bez pritiska donesu odluku o pristupanju medijaciji i bilo kojem ishodu postupka medijacije.

Medijator je dužan prije početka medijacije pružiti strankama informaciju da neće donositi odluke o rješenju spora.

Član 11.

Očuvanje povjerljivosti je od presudne važnosti za proces rješavanja sporova. Medijator mora očuvati povjerljivost u postupku. Ukoliko postoje zakonska ograničenja povjerljivosti i obaveze izvještavanja, medijator mora informisati stranke o tome prije početka medijacije.

Medijator treba dobiti saglasnost stranaka za bilo kakvo prenošenje informacije trećim licima. Ukoliko se materijali sa medijacije koriste za istraživanje ili obuku, stranke moraju ostati anonimne, a informacije koje bi ih mogle identifikovati moraju se izmijeniti.

Informacije koje se dostave u postupku medijacije neće se koristiti u eventualnom kasnijem sudskom ili drugom postupku rješavanja sporova.

Povjerljivost se mora poštovati i prilikom arhiviranja dosijea.

Dokazni materijal, koji je inače prihvatljiv, neće se pretvoriti u neprihvatljiv zbog svog korištenja u postupku medijacije.

Član 12.

Medijator može održavati odvojene razgovore sa bilo kojom od stranaka ukoliko ocijeni da je potrebno. Kada je riječ o povjerljivosti, medijator mora provjeriti koliko od izrečenog u odvojenim razgovorima smije prenijeti drugoj strani.

Član 13.

Medijator mora održati nepristrasnost prema strankama, što znači da nijednu neće favorizovati niti riječima, ni djelima. Nepristrasnost podrazumijeva obavezu medijatora da pomogne svim strankama u postizanju međusobno prihvatljivog rješenja.

Neutralnost podrazumijeva odnos medijatora prema strankama u sporu. Ako medijator osjeti ili bilo koja od stranaka izjavi da njegova prošlost ili iskustvo može uticati na njegov rad, medijator treba da se povuče iz medijacije, osim ako se svi ne saglase da se medijacija nastavi.

Član 14.

Medijator treba da informiše stranke o bilo kakvoj nastaloj okolnosti koja bi se mogla smatrati ili uzrokovati sukob interesa.

Član 15.

Medijator će podržavati i pomagati strankama da prikupe neophodnu stručnu informaciju i savjet u slučajevima gdje su takve informacije neophodne radi postizanja sporazuma i zaštite prava stranaka. Medijator može davati takve informacije samo u slučajevima u kojima je kvalifikovan. Ukoliko na medijaciju ili sporazum utiču određene pravne norme i obaveze, medijator može savjetovati stranke da potraže stručni ili pravni savjet prije usaglašavanja i potpisivanja sporazuma.

Član 16.

Medijacija može biti završena sporazumom ili bez sporazuma.

Ukoliko se medijacija završava potpunim sporazumom, medijator će sa strankama razgovarati o procedurama za formalizaciju i provođenje postignutog sporazuma i pomoći strankama u sačinjavanju pismenog sporazuma o nagodbi.

Sporazum koji se postigne u postupku medijacije neće biti zakonski obavezujući dok se ne zabilježi u pismenoj formi i dok ga ne potpišu strane u sporu ili njihovi punomoćnici.

Ukoliko je sporazum nepotpun, medijator će sa strankama razgovarati o procedurama koje su im na raspolaganju da riješe preostala pitanja.

Medijacija može biti završena bez sporazuma na zahtjev stranaka ili voljom medijatora.

Medijator na početku procesa obavještava stranke da one imaju pravo da napuste postupak u bilo kojem trenutku i iz bilo kojih razloga.

Ako medijator vjeruje da stranke ne mogu postići sporazum ili da nisu zainteresovane da učestvuju u procesu, medijator može prekinuti medijaciju.

Član 17.

Medijator mora posjedovati osnovna znanja i vještine o medijaciji, biti upoznat sa procedurama. Uz to ove vještine mora kontinuirano usavršavati. Medijator je sam odgovoran za održavanje i unapređenje svojih profesionalnih sposobnosti.

Član 18.

Medijator će davati samo tačne izjave o postupku medijacije, njenim prednostima, troškovima medijacije i ulozi medijatora. Nije dozvoljeno davati izjave o specifičnim rezultatima niti je dozvoljeno davati izjave favorizujući jednu stranu u odnosu na drugu u svrhu dobijanja posla. Medijator neće garantirati ishod postupka medijacije, niti obećavati rezultate.

Član 19.

Medijator treba da poštuje kolege medijatore i promoviše saradnju među medijatorima, kao i saradnju medijatora sa stručnjacima u drugim profesijama.

U situacijama kada medijaciju vode dva ili više medijatora, medijator mora biti posvećen timskom radu i o svemu informisati kolegu sa kojim radi.

Član 21.

Kodeks stupa na snagu danom usvajanja.

27.2.2006. god.
Banja Luka

Predsjednik Udruženja
Goran Salihović
